

D E C I Z I E

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecători

Iulia Sîrcu,
Galina Stratulat, Nina Vascan
Dumitru Mardari, Dumitru Visternicean,

examinând recursurile declarate de către Societatea pe Acțiuni „Sanfarm – Prim” și Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, împotriva hotărârii Curtii de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017,

în cauza civilă la acțiunea Societății pe Acțiuni „Sanfarm – Prim” împotriva Consiliului Concurenței, intervenienți accesorii Instituția Medico Sanitară Publică Spitalul Raional Ialoveni, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, Agenția Achiziții Publice, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu privire la anularea parțială a actului administrativ,

C O N S T A T Ă :

Societatea pe Acțiuni „Sanfarm – Prim” (în continuare SA „Sanfarm – Prim”) la 16 iunie 2016 a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, concretizată ulterior împotriva Consiliului Concurenței, intervenienți accesorii Instituția Medico Sanitară Publică Spitalul Raional Ialoveni (în continuare IMSP Spitalul Raional Ialoveni), Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, Agenția Achiziții Publice, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, prin care a solicitat anularea parțială și anume pct. 4 al deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. xxxx din xxxx, privind aplicarea amenzii în valoare de 1 409 087,20 lei. (f.d. 1-7, vol. I, f.d. 83, vol.II).

În motivarea cererii sale a indicat, că la 01 decembrie 2014 între SA „Sanfarm – Prim” și IMSP Spitalul Raional Ialoveni a fost încheiat contractul nr. xxxx privind achiziționarea medicamentelor, fiind înregistrat la Agenția Achiziții Publice la 28 ianuarie 2015.

Prin dispoziția Plenului Consiliului Concurenței nr. 19 din 13 mai 2015 s-a inițiat investigația cu privire la încălcarea prevederilor art. 11, alin. (2), lit. f) al Legii

concrenței nr. 183 din 11 iulie 2012 de către întreprinderi, inclusiv și la SA „Sanfarm – Prim”.

În urma controlului s-a constatat, că SA „Sanfarm – Prim” a refuzat să livreze IMSP Spitalul Raional Ialoveni medicamentele, Sulfat de gentamicină (gentamicinum) sol.inj. 80mg/2 ml și Ferusemid (ferusemidium) sol.inj. 10mg/ml 2.

Prin decizia Plenului Consiliului Concrenței nr. xxxx din xxxx s-a constatat încălcarea prevederilor art.11, alin. (2), lit. f) al Legii concrenței nr. 183 din 11 iulie 2012, cu aplicarea în privința sa a sancțiunii sub formă de amendă în valoare de 1 409 087,20 lei.

În opinia reclamantei actul administrativ contestat este ilegal, fiind emis contrar prevederilor legii, ori Consiliul Concrenței a definit în decizia contestată 10 piețe relevante, dintre care, și ”piața livrării de Sulfat de gentamicină sol.inj.80mg/2ml către SA „Sanfarm – Prim” în anul 2015” și ”piața livrării de Furosemid sol.inj.10mg/ml 2ml către IMSP Spitalul Raional Ialoveni”.

Consiliul Concrenței a definit IMSP Spitalul Raional Ialoveni ca piață, iar produsul de sulfatul de gentamicină, sau furosemid, luând ca bază contractul de achiziții publice de medicamente încheiat cu SA”Sanfarm-Prim”.

Sușține reclamantul că Consiliul Concrenței a ignorat și propria Hotărâre nr.16 din 30 august 2013 privind aprobarea Regulamentului privind stabilirea poziției dominante pe piață și evaluarea abuzului de poziție dominantă, care stabilește concret principiile care vor fi utilizate de Consiliul Concrenței la stabilirea poziției dominante pe piață, dar și prioritățile care vor ghida Consiliul Concrenței în aplicarea art. 11 din Legea concrenței nr. 183 din 11 iulie 2012.

Astfel, în conformitate cu art. 9 al Regulamentului în cauză la evaluarea poziției dominante se va ține cont de structura concrențială a pieței și în special de factorii prevăzuți de art. 10 alin. (3) din Legea concrenței: 1) presiunea exercitată de ofertele existente ale concrenților actuali și de poziția pe a acestora (poziția pe piață a întreprinderii dominante și a concrenților ei). 2) presiunea exercitată de amenințarea credibilă a unei viitoare expansiuni a concrenților actuali sau a intrării pe piață a unor concrenți potențiali (expansiunea și intrarea pe piață); 3) presiunea exercitată de puterea de negociere a clienților întreprinderii (puterea compensatorie a cumpărătorilor). Contrar prevederilor sus- citate în decizia sa Consiliul Concrenței nu a arătat probe de presiune din partea SA „Sanfarm-Prim”.

De asemenea, la aprecierea preventivă a probabilității existenței sau apariției unei piețe care este sau poate deveni favorabilă apariției poziției dominante colective în formă de coordonare tacită Consiliul Concrenței trebuie să analizeze cumulativ: 1) dacă există caracteristici ale pieței care să favorizeze o înțelegere tacită între două sau mai multe întreprinderi; 2) dacă o astfel de coordonare este viabilă, prin aceea că: a)nici unul dintre participanți nu este capabil sau nu este motivat să abordeze un comportament divergent, având în vedere faptul că ceilalți participanți sunt capabili și

motivați să aplice măsuri de contraatac; b) concurenței, potențialii concurenți și clienții nu sunt capabili sau motivați să se pună rezultatului acestei coordonări.

Consideră reclamanta că definirea pieței de către Consiliul Concurenței a fost făcută după formula- un obiect contractual (gentamicină/respectiv furosemid) - o piață, care în cazul dat, este IMSP Spitalul Raional Ialoveni, fapt eronat, deoarece nu poate o instituție publică să reprezinte o piață.

În al treilea rând, Consiliul Concurenței, la rubrica ”poziția dominantă”, deși face referire la legislația achizițiilor publice, în mod special, la Regulamentul privind achiziționarea de medicamente și alte produse de uz medical pentru necesitățile sistemului de sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.568 din 10 septembrie 2009, a interpretat în mod eronat că fiecare operator economic, căruia i s-a atribuit un contract de achiziții publice, indiferent de obiect (lucrări, servicii, bunuri), devine poziție dominantă pe piață (piața fiind considerată instituția cu care operatorul economic câștigător încheie contractul de achiziții publice).

În speța dedusă judecății părțile contractului de achiziții sunt SA „Sanfarm-Prim” și IMSP Spitalul Raional Ialoveni.

Astfel, Consiliul Concurenței, prin Decizia sa, și-a depășit atribuțiile sau în mod intenționat a aplicat eronat normele de drept ce țin de executarea contractelor de achiziții publice. Așa dar, contractele de achiziții publice de bunuri, în cazul dat achiziția de medicamente, sunt contracte care au ca obiect achiziția sau cumpărarea în rate: pe 12 luni.

Contractul de achiziții se încheie fie înainte sau după 01 ianuarie însă își produce efectele din momentul înregistrării lui la Agenția Achiziții publice și până la data de 31 decembrie al fiecărui an.

După înregistrare, Agenția Achiziții Publice, expediază contractul către Agenția Medicamentelor și Dispozitivelor Medicale, tot pentru înregistrare în registrele proprii. Și tocmai după aceea, Agenția Medicamentelor și Dispozitivelor Medicale comunică operatorului economic despre finisarea procedurii de înregistrare a contractelor și este invitat să le ridice. Din păcate, procedura de după înregistrarea contractului la Agenția Achiziții publice și până la operatorul economic nu este prevăzută în nici un act normativ, însă operatorul economic este pus în situația de întârziere a executării contractului de achiziții de medicamente sau dispozitive medicale, deoarece poate primi contractul chiar după o lună de la înregistrare.

La caz, contractul nr. xxxx încheiat la xxxx între SA „Sanfarm – Prim” și IMSP Spitalul Raional Ialoveni a fost recepționat la 03 februarie 2015, fapt ce poate fi confirmat cu semnătura reprezentantului SA „Sanfarm-Prim” în registrele de evidență a contractelor de achiziții. Iar în tabelul nr. 1 sunt descrise etapele procedurii de achiziții publice, cu indicarea cronologică a datelor privind executarea contractului de achiziții.

Menționează SA „Sanfarm – Prim” că Consiliul Concurenței nu a examinat pachetul de licitație, în care se descriu atât regulile de participare la licitație, cât și

reguli privind comportamentul operatorilor economici câștigători după încheierea contractului de locațiune. În conformitate cu pachetul de licitații pag.34 la rubrica ”Informație relevantă care va permite operatorilor economici să decidă dacă vor participa sau nu” alin.3 se prevede că ”Ofertanții desemnați câștigători pentru medicamentele înregistrate vor asigura prezența în stoc a cantității egale cu 12 din necesitățile anuale în timp de 20 de zile lucrătoare după înregistrarea contractului”. Acest fapt a fost executat întocmai de către SA „Sanfarm-Prim” și confirmat prin facturile emise la 26 februarie 2015. Deci pentru comenzile anterioare SA „Sanfarm-Prim” nu era obligată să livreze produsele.

În decizie Consiliul Concurenței recunoaște în punctul III al Deciziei, că SA „Sanfarm-Prim” nu avea dreptul să elibereze medicamente, atât timp cât contractul nu este înregistrat la Agenția Achiziții Publice, așa cum prevede art.47 al.(3) din Legea concurenței „Contractul se consideră încheiat la data semnării acestuia de către părți și intră în vigoare din momentul înregistrării lui în modul stabilit de prezenta lege. Perioada necesară înregistrării este indicată în documentele de licitație”, iar alin.(8) prevede: „Contractul de achiziții publice, înregistrat de Agenție, se înregistrează în Trezoreria de Stat sau în una din trezoreriile teritoriale ale Ministerului Finanțelor. Contractele care nu au fost înregistrate în modul stabilit nu au putere juridică”.

Sustține SA „Sanfarm-Prim” că și-a onorat obligațiile conform pachetului de licitații și a contractului de achiziții publice, cu respectarea strictă a termenelor legale.

Indică reclamantul, că SA „Sanfarm-Prim” sau oricare operator economic, nu poate efectua comanda preparatului fără decizia definitivă a grupului de lucru a autorității contractante, deoarece furnizorul acceptă spre producere doar livrările sigure, dat fiind faptul că este un preparat strict spitalicesc și este utilizat rar în cazuri urgente. Comanda acestor preparate s-a efectuat la 12 noiembrie 2014 (scris. 03-1009/12.11.2014) imediat după ce au fost cunoscute rezultatele finale.

Deși, datorită procesului îndelungat de producere, care durează, în unele cazuri, câteva luni, medicamentele au fost recepționate de către SA „Sanfarm-Prim” după cum urmează, conform tabelului nr. 1: Sulfat de gentamicină sol. inj. 80 mg 2ml N10 - pe 24 noiembrie 2014; Furosemid sol.inj. 10mg/ml 2ml în februarie 2015.

Menționează în acest sens, că în luna februarie 2015 instituțiile medico-sanitare-publice aveau datorii către SA „Sanfarm-Prim” în sumă de peste 4 000 000 lei.

De asemenea, în actul de control din 26 februarie 2015 este indicat, că IMSP Spitalul Raional Ialoveni avea în stoc spre ex. Sulfat de gentamicină - 174 fiole. În conformitate cu Ordinul CNAM nr. xxxx din xxxx” Cu privire la aprobarea normativelor stocurilor de valori materiale” Instituțiile medicale trebuie să-și planifice rezervele de medicamente pe maxim 2 luni, iar dispozitivele medicale pentru 3 luni. Având în vedere cantitatea indicată în actul de control și raportând la cantitatea contractată de 1000 fiole, IMSP Spitalul Raional Ialoveni avea rezerve

pentru luna cel puțin două luni. Deci până la 26 februarie 2015 nu exista criză de medicamentele respective și respectiv nu au fost create pagube nici pacienților și nici economice.

Până la sfârșitul anului SA „Sanfarm-Prim” a livrat medicamente către IMSP Spitalul Raional Ialoveni conform condițiilor contractuale.

Consiliul Concurenței a luat perioada de referință 01 ianuarie 2015-26 februarie 2016, perioadă care este inclusă, conform legii Achizițiilor Publice în procedura de încheiere a contractului de achiziții publice.

Menționează în acest sens că atât Ministerul Sănătății, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, cât și Agenția Achiziții Publice cunosc și pot confirma că situații similare se întâmplă în fiecare an în această perioadă.

Un alt aspect omis de către Consiliul Concurenței este deprecierea masivă a leului și, respectiv creșterea dobânzilor creditelor, care au fost anunțate public prin comunicate și publicate pe site-ul BNM. În această perioadă instituțiile medicale aveau datorii către SA „Sanfarm-Prim” de peste 4 000 000 lei. În aceste condiții agenții economici suportă pierderi ca urmare a devalorizării monedei naționale.

Reclamanta afirmă, că aplicarea amenzii în conformitate cu art.72 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 sunt în contradicție cu legislația din Republica Moldova, care prevede aplicarea unei singure pedepse pentru o anumită faptă, ori SA „Sanfarm-Prim” a fost inclusă în lista de interdicție a operatorilor economici, ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor asumate prin contractele de achiziții, decizia fiind atacată în procedura contenciosului administrativ.

La 31 octombrie 2016 reprezentantul reclamantei SA „Sanfarm-Prim”, Bogatu Veronica a depus cerere privind repunerea în termenul de depunere a contestației împotriva deciziei Consiliului Concurenței nr. xxxx din xxxx privind aplicarea amenzii pentru SA „Sanfarm-Prim”.

În motivarea cererii privind repunerea în termen a invocat că consideră contestația depusă în termen, deoarece pe aviz este indicată data de 02 iunie 2016, rubrică pe care o completează operatorul oficiului de poștă, care procesează comanda. Totodată, există dovada înregistrării contestației și la Consiliul Concurenței, care tot în data de 02 iunie 2016 a fost depusă și în cancelarie.

Însă Serviciul de Poștă a dat răspuns că scrisoarea a fost expediată la 14 iunie 2016, iar alte detalii nu pot fi acordate din lipsă de informații. Având în vedere că sunt discordanțe între răspunsurile Serviciului de poștă, dar și a datelor aplicate pe avizul recomandat și plic, și ținând cont de faptul că nu pot fi prezentate probe suplimentare, în temeiul art. 116 Codul de procedură civilă, solicită repunerea în termenul de depunere a contestației împotriva deciziei Consiliului Concurenței nr. APD-18 din 21 aprilie 2016.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017 s-a respins cererea SA „Sanfarm-Prim” cu privire la repunerea în termenul de depunere a contestației împotriva deciziei Consiliului Concurenței nr. xxxx din 21 aprilie 2016,

s-a respins cererea de chemare în judecată declarată de către SA „Sanfarm-Prim” ca fiind tardivă. (f.d. 54, 55-62, vol. III)

Împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău, la 02 februarie 2018, SA „Sanfarm-Prim” și la 05 martie 2018 Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale au declarat recurs, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii contestate cu emiterea unei hotărâri privind repunerea în termen de contestare a deciziei Consiliului Concurenței nr. xxxx din 21 aprilie 2016 și remiterea dosarului la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău. (f.d. 67-70 și 8083, vol.III)

În motivarea recursurilor atât SA „Sanfarm-Prim” cât și Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale au indicat că instanța de judecată a interpretat eronat probele anexate la materialele dosarului, astfel a încălcat accesul liber la justiție.

La 03 mai 2016 SA „Sanfarm-Prim” a recepționat decizia Consiliului Concurenței nr. xxxx din 21 aprilie 2016, iar la 02 iunie 2016 a depus contestația la Consiliul Concurenței și a expediat-o în adresa Curții de Apel Chișinău prin intermediul oficiului poștal.

Astfel, în opinia SA „Sanfarm-Prim” s-a conformat prevederile legale și a expediat contestația în termenul prevăzut, ori pe avizul de recepție anexat la materialele dosarului, în rubrica completată de către operatorul oficiului poștal figurează data de 02 iunie 2016. Prin scrisoarea nr. xxxx din xxxx ÎS „Poșta Moldovei” menționează că nu pot fi eliberate copii de pe chitanța și bonul de casă ce confirmă expedierea scrisorii recomandate, pe motivul expirării termenului.

În legătură cu discrepanțele dintre răspunsurile Serviciului poștal, pe datele aplicate pe avizul recomandat și plic a solicitat repunerea în termen de adresare cu contestație.

La 05 martie 2018 Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului depus de către SA „Sanfarm-Prim” ca fiind legală și neîntemeiată. (f.d. 86-88, vol.III)

Consiliul Concurenței la 12 martie 2018 a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de recurs depusă de către SA „Sanfarm-Prim” ca fiind neîntemeiată cu menținerea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017. (f.d. 92-104, vol. III)

La 04 aprilie 2018 Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a depus referință prin care a solicitat admiterea recursului depus de SA „Sanfarm-Prim”. (f.d. 114-117 vol. III)

La 17 aprilie 2018, Consiliul Concurenței a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de recurs Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, ca fiind neîntemeiată cu menținerea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017. (f.d. 120-126, vol. III)

SA „Sanfarm-Prim” la 17 aprilie 2018 a depus referință la cererea de recurs depusă de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale solicitând admiterea recursului. (f.d. 127-132, vol. III)

Concomitent a depus replică la referința depusă de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale. (f.d. 133-134, vol. III)

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că hotărârea Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 28 noiembrie 2017, expediată participanților la proces la 21 decembrie 2017, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursurile depuse de către SA „Sanfarm-Prim” la 02 februarie 2018 și de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale la 05 martie 2018 se consideră a fi depuse în termen.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele dosarului inclusiv și referințele depuse Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursurile sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse cu menținerea hotărârii instanței de fond, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Conform art. 110 CPC, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Totodată, potrivit art. 111 alin. (3) CPC, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Conform art. 116 alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documente respective etc.).

Conform art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ, nr. 793 din 10 februarie 2000, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său recunoscut de lege, de către o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost pricinuită.

Conform art. 17 alin.(1) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în

care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la: a) data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri prin care se solicită recunoașterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri; c) data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă.

Totodată, art. 47 alin.(1) din Legea concurenței nr.183 din 11 iulie 2012, prevede expres că deciziile și prescripțiile Consiliului Concurenței, precum și ordinele prevăzute la art. 56 alin.(1) pot fi atacate, în termen de 30 zile calendaristice de la primirea acestora de către părți, nemijlocit în instanța de contencios administrativ competentă, fără a fi necesară depunerea unei cereri prealabile. Termenul de 30 de zile specificat la alin.(1) este termen de prescripție.

În sensul normelor de drept citate supra, se impune concluzia că, în speță, chestiunea privind contestarea în termen a actului administrativ este condiționată de 2 repere și anume, data comunicării actului contestat și data depunerii cererii de chemare în judecată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că termenii stabiliți de lege urmează a fi aplicați așa cum prevede legea, i-ar curgerea lor este continuă până la expirare, cu excepțiile prevăzute de lege (suspendarea, întreruperea). În acest sens participanții la proces, nu sunt în drept a interpreta extensiv și discreționar aplicarea reală a termenilor, inclusiv și prin sine încredere.

La 21 aprilie 2016 Plenul Consiliului Concurenței a adoptat decizia nr. xxxx din 21 aprilie 2016 prin care s-a constatat încălcarea prevederilor art.11, alin. (2), lit. f) al Legii Concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, cu aplicarea în privința sa a sancțiunii sub formă de amendă în valoare de 1 409 087,20 lei.

SA „Sanfarm-Prim” la 03 mai 2016 a recepționat decizia Plenului Consiliului Concurenței xxxx din xxxx, fapt confirmat de către SA „Sanfarm-Prim” în cadrul examinării cauzei civile.

Materialele dosarului denotă faptul că SA „Sanfarm-Prim” s-a adresat la 16 iunie 2016 cu prezenta acțiunea, prin care a solicitat anularea parțială a deciziei Consiliului Concurenței APD-18 din 21 aprilie 2016.

Termenul de depunere a cererii de chemare în judecată și-a început curgerea la data de 04 mai 2016, ziua imediat următoare datei recepționării deciziei Consiliului Concurenței și a expirat la data de 02 iunie 2016, aceasta fiind ultima zi de depunere a cererii de chemare în judecată, pe când cererea de chemare în judecată a fost înregistrată la 16 iunie 2016 (f.d 1-7, Vol.I), cu depășirea termenului stabilit la art. 47 din Legea concurenței.

La 31 octombrie 2016 SA „Sanfarm-Prim” a depus cerere privind repunerea în termenul de depunere a contestației împotriva deciziei Consiliului Concurenței nr. xxxx din 21 aprilie 2016 privind aplicarea amenzii pentru SA „Sanfarm-Prim”.

Curtea de Apel Chișinău prin hotărârea din 28 noiembrie 2017 a respins acțiunea SA „Sanfarm-Prim”, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție, fără a examina fondul cauzei.

Întru motivarea soluției, instanța de judecată a menționat că SA „Sanfarm-Prim” prin prisma art. 116 alin. (1) și (3) al CPC nu a indicat motive întemeiate privind omiterea îndeplinirii actului de procedură și nu a anexat probe ce ar confirma imposibilitatea depunerii în termen a cererii de chemare în judecată.

Iar afirmațiile cu privire la faptul că a respectat termenul de 30 de zile, ori la 02 iunie 2016 a expedit, prin intermediul oficiul poștal în adresa Curții de Apel Chișinău cererea de chemare în judecată, este declarativ și contravine probelor anexate la materialele dosarului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit constată că concluzia instanței de fond este întemeiată din următoarele motive.

Instanța de recurs constată că cursul prescripției extinctive se întrerupe în cazul intentării unei acțiuni în modul stabilit de lege (art.277 CC), adică cu aplicarea regulilor de competență generală și jurisdicțională, de formă și de conținut al cererii de achitare taxei de stat, precum și al altor cerințe prevăzute de actele normative, încălcarea cărora poate duce la refuz în primirea cererii sau restituirea acesteia reclamantului.

La caz, se constată cu certitudine că recurenta deși indică că nu a omis termenul de adresare în instanța de judecată cu prezenta acțiune a solicitat repunerea în termen în conformitate cu prevederile art. 116 CPC.

Colegiul reamintește că termenul de depunere a cererii de chemare în judecată poate fi restabilit dacă persoanele îndreptățite prezintă probe veridice, ce ar confirma imposibilitatea depunerii în termen a cererii de chemare în judecată.

SA „Sanfarm-Prim” insistă asupra faptului că nu a omis termenul de prescripție însă în legătură cu divergențele din 02 iunie 2016 indicată de aceasta că ar fi data depunerii contestației la oficiul poștal și data de 14 iunie 2016 indicată de către oficiul poștal prin scrisoarea și informație serviciului on- line a solicitat repunerea în termen.

Colegiul nu va accepta argumentul invocat de către recurenta că nu a omis termenul de prescripție,or, argumentele invocate de reclamant precum, că la 02 iunie 2016, în termen, a expedit prin intermediul oficiului poștal cererea de chemare în judecată împotriva deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. xxxx din 21 aprilie 2016, nu și-au găsit confirmarea pe motiv că, potrivit plicului (f.d. 191, vol.II) și potrivit informației serviciului on-line al ÎS „Poșta Moldovei” (f.d. 105-106, vol. II) se confirmă faptul, că cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, au fost recepționate de la SA „Sanfarm-Prim” de către oficiul poștal la 14 iunie 2016.

Mai mult, instanța de recurs studiind materialele cauzei reține ca fiind declarativ argumentul recurenților, precum că, la 02 iunie 2016 SA „Sanfarm-Prim” a

depus contestația Consiliului Concurenței și expediat-o în adresa Curții de Apel Chișinău, urmărind drept scop inducerea instanței în eroare.

Potrivit copiei registrului de expediere a corespondenței SA „Sanfarm-Prim”, la 02 iunie 2016, au fost înregistrate cu număr de ieșire două scrisori cu nr. xxxx adresată Agenției Achiziții Publice și Agenției Medicamentelor și Dispozitivelor Medicale și cu nr. 04-621 adresată Consiliului Concurenței și Curții de Apel Chișinău. (f.d. 84, vol.III)

Din materialele dosarului rezultă că contestația adresată Consiliului Concurenței are nr. de ieșire xxxx din 10 mai 2016, iar contestația adresată Curții de Apel Chișinău are nr.de ieșire xxxx din 02 iunie 2016.

Prin urmare, rezultă că contestația adresată Curții de Apel Chișinău a fost expediată la o altă dată decât data de 02 iunie 2016, ori numărul de ieșire a acesteia este cu mult mai mare decât numărul de ieșire a contestației depuse la Consiliul Concurenței.

Mai mult, SA „Sanfarm-Prim” nu a dovedit, prin prisma prevederilor art. 118 alin. (1) CPC, afirmațiile sale prin probe pertinente, că a expediat contestația adresată Curții de Apel Chișinău cu nr. 04-645, la 02 iunie 2016, ori nu a prezentat probe prin care se confirmă că contestația cu numărul de ieșire 04-645 este adresată Curții de Apel Chișinău și că a ieșit la 02 iunie 2016 și nu la o dată ulterioară.

În aceste circumstanțe, Colegiul subliniază că instanța nu poate accepta o asemenea omisiune, or, ea contravine art. 27 CPC (disponibilitatea în drepturi a participanților la proces) și art. 6 CEDO (dreptul la un proces echitabil).

Instanța de recurs menționează că în conformitate cu art. 56 alin. (3) și 61 alin. (1) CPC, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

SA „Sanfarm-Prim”, prin lege a fost obligată să respecte termenul legal de contestare a deciziei Plenului Consiliului Concurenței în 30 de zile calendaristice, de la data recepționării acesteia.

Totodată, cum se constată din materialele cauzei recurenta-reclamanta nu a respectat termenul legal de adresare în instanța de judecată, cererea cu privire la repunerea în termen a acțiunii nefiind justificată prin probe pertinente și concludente, iar argumentele fiind pur declarative.

În asemenea împrejurări, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră, că Curtea de Apel Chișinău temeinic și legal a respins cererea depusă de SA „Sanfarm-Prim”, ca fiind tardivă.

Instanța de recurs accentuează că soluția adoptată de către instanța de fond prin hotărârea recurată este compatibilă cu standardele înserate în textul art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere faptul, că participanții procesului de judecată urmează

să-și asume un rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său și să dispună cu bună-credință de drepturile sale procedurale.

Ținând cont de cele menționate și având în vedere faptul că hotărârea instanței de fond este legală, iar argumentele invocate sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărârea Curții de Apel Chișinău.

În baza celor expuse, în conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Se resping recursurile declarate de către Societatea pe Acțiuni „Sanfarm – Prim” și Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, în cauza civilă la acțiunea Societății pe Acțiuni „Sanfarm – Prim” împotriva Consiliului Concurenței, intervenienți accesorii Instituția Medico Sanitară Publică Spitalul Raional Ialoveni, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, Agenția Achiziții Publice, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu privire la anularea parțială a actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecător

Iulia Sîrcu

judecători

Galina Stratulat

Nina Vascan

Dumitru Mardari

Dumitru Visternicean